

Popelářská

Poletíme?

Dřív než láska odejdu,
chtěl bych ti jednu věc říct,
jsem něco jako námořník,
a to ti je asi na nic.

Má loď teď právě parkuje,
před barákem u popelnic,
vedu plesnivej život, zapadlej
do popelářských rukavic.

Sílu mít,
budeme na věky šťastní,
dodělám si vzdělání
a svezu tě vlastní lodí.
Na na na....

Když budeš chtít, tak přivezu ti,
cokoliv, co si budeš přát,
já mám věci zadarmo,
já jsem vlastně nejbohatší chlap.

Miluji dobrodružství,
na matraci v podpalubí spím,
když přirazíme ke břehu,
vstanu a popelnici naložím.

Sílu mít,
budeme na věky šťastní,
dodělám si vzdělání
a svezu tě vlastní lodí.
Na na na....

Nedbej prosím na věci,
co lidi o mně říkají,
jenom mi tiše závidí,
mou svobodu a moje nadání.

Já jsem projel křížem krážem
několikrát celej tenhle svět,
nevím, jaký mám příjmení,
a nevím, kolik je mi let.

Sílu mít,
budeme na věky šťastní,
dodělám si vzdělání
a svezu tě vlastní lodí.
Na na na....

Klíče od všech domů
jako svatej Petr od nebe mám,
ulice a křižovatky,
čísla domů nazpaměti znám.

Třikrát jsem spadl přes palubu,
když jsem z rumu mořskou nemoc měl,
vždycky jsem ale naskočil
a dál s rozbitou hlavou jel.

Sílu mít,
budeme na věky šťastní,
dodělám si vzdělání
a svezu tě vlastní lodí.
Na na na....

Teď už vidíš, lásko má,
jakej život můžeš se mnou mít,
jsi na mě moc nádherná,
a vlastně proto musím odejít.

Ale slibuji, že pokaždé,
když cestu kolem budu mít,
přivezu ti perly,
který lidi ve městě nechtějí.

Sílu mít,
budeme na věky šťastní,
dodělám si vzdělání
a svezu tě vlastní lodí.
Na na na....